

Arrest

nr. 90 582 van 26 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2012 houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. FRERE *loco* advocaat K. VAN DEN STEENE en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 26 april 2011 vroeg verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 2 mei 2011 werd verzoeker gehoord nopens de aan zijn asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

Op 13 mei 2011 werd het volledige dossier van verzoeker overgedragen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 7 juni 2012 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die de Russische taal machtig is.

Op 16 juni 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kirgizisch staatsburger van Oeigoerse origine. U werd geboren op (...) 1979 in Bishkek, waar u steeds hebt gewoond, gestudeerd en gewerkt.

Einde 2009 – begin 2010 werd u opgeroepen als getuige in een rechtszaak over het gebruik van zwart geld door manager(s) van een fitnessclub. U werd in deze zaak, die inmiddels is afgesloten, niet in beschuldiging gesteld, noch berecht. U werd als getuige wel lastig gevallen, totdat u een advocaat inschakelde.

Op 29 mei 2010 ontstond het etnisch conflict tussen Kirgiezen en Oezbeken in de stad Osj. Die nacht, toen u in Bishkek door het park 'Panfilov' wandelde nadat u op café was geweest, werd u ernstig geslagen door enkele Kirgiezen die u niet kende. Ze vielen u aan omdat ze dachten dat u een Oezbeek was, omdat u de uiterlijke kenmerken van een Oezbeek zou hebben. Deze Kirgiezen stalen eveneens uw identiteitskaart en uw reispaspoort. Naar aanleiding van dit incident werd u van 31 mei 2010 tot en met 5 juni 2010 opgenomen in het stedelijke ziekenhuis, waar u aan uw verschillende opgelopen verwondingen werd verzorgd. Toen u in het ziekenhuis lag werd u bezocht door de procureur van de politie die u voorstelde aangifte te doen van het incident. U weigerde dit te doen, gezien u juist onder wilde duiken.

In juni 2010, na uw ziekenhuisopname, werd u op een dag opgebeld door een persoon die zich voorstelde als 'Marat' en u vroeg hem buiten uw woonst te ontmoeten, wat u vervolgens deed. U had hem nog nooit eerder gezien. Hij zei dat hij tot de regering behoorde en hij wilde dat u voor hem Kirgiezen en Oezbeken zou aangeven die over informatie beschikten over de voormalige en toekomstige regeringen. U weigerde dit, waarop Marat u bedreigde. Zo zei hij dat u in geval van weigering ernstige problemen zou ondervinden. Na het bezoek van Marat bleef u thuis. U besloot dat u zou moeten vluchten. U zou nog drie maanden hebben moeten herstellen van uw eerder opgelopen verwondingen. Tot aan uw vlucht uit Kirgizië hebt u niets meer van Marat vernomen en hebt u geen problemen meer ondervonden. In december 2010 en januari 2011 bereidde u uw vlucht voor.

In april 2011 vertrok u vervolgens per vliegtuig vanuit Kirgizië naar Moskou (Rusland). Daar leerde u een jongeman kennen die u hielp uw reis naar Europa te regelen. Hij regelde vervoer voor u, alsook een valse identiteitskaart uit Oezbekistan opdat u Europa kon binnenkomen. Vanuit Moskou reisde u vervolgens per bus naar België, waar u aankwam op 24 april 2011 en op 26 april 2011 een asielaanvraag indiende. Na uw vertrek uit uw herkomstland vernam u van uw familie dat onbekende Kirgiezen langskwamen en naar u vroegen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Kirgizische geboorteakte, uw diploma universitair onderwijs met bijhorende attesten, en een Kirgizisch medisch attest van uw ziekenhuisopname dd. 05/06/2010.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omdat u in Kirgizië problemen hebt met een persoon, 'Marat', die tot de regering zou behoren, en die wilde dat u Kirgiezen en Oezbeken, die over informatie beschikten over de regering, zou aangeven, omdat u weigerde zijn voorstel in te willigen waarop hij u bedreigde. Tevens werd u fysiek aangevallen en bestolen door enkele Kirgiezen die dachten dat u van Oezbeekse afkomst was.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Eerst en vooral bleef u onaannemelijk vaag, en dient in uw hoofde een manifest gebrek aan interesse te worden vastgesteld, met betrekking tot de kernaspecten van uw asielrelaas, met name het incident dat de aanleiding vormde van uw vlucht uit uw herkomstland. Zo wist u niet wie de persoon, 'Marat', die u in juni 2010 bezocht, precies was, en u hebt dit geenszins trachten te achterhalen. U verklaarde dat Marat zich voorstelde als iemand uit de 'regering'. U kon echter niet precies zeggen van welke regering hij dan wel deel uitmaakte. Aanvankelijk verklaarde u dat hij tot de regering van Bakiyev behoorde. Toen u werd gevraagd of de regering van Bakiyev niet uiteen gevallen was, bleek dat u niet wist tot welke (de voormalige of toenmalige) regering Marat dan wel behoorde. Deze informatie zou echter in deze context, gezien het instabiele politieke klimaat in Kirgizië in het voorjaar van 2010, van groot belang kunnen zijn. Hoe dan ook wist u niet wat de positie van deze persoon dan wel was, of welke functie hij bekleedde, en u heeft zich hierover allerm minst geïnformeerd. In dit verband hebt u evenmin trachten te achterhalen wat de familienaam van deze persoon was (CGVS, p. 14-18). U verklaarde dat deze persoon u vroeg om Kirgiezen en Oezbeken die over informatie over de voormalige en toekomstige

regering beschikten, aan te geven. U bleef echter bijzonder vaag over wat voor informatie de personen die u zou moeten aangeven dan wel dienden te beschikken. U kon enkel zeggen dat u Kirgiezen en Oezbeken moest aangeven die over informatie over mensen die iets voor 'de regering' deden, beschikten (CGVS, p. 15-16). Verder had u ook geen enkel idee waarom u dergelijke mensen diende aan te geven, waarom dergelijke informatie van belang was, noch wie precies die informatie van de personen die u diende aan te geven nodig had, en ook dit hebt u op geen enkele manier trachten te achterhalen (CGVS, p. 16-17). Bovendien is het erg merkwaardig dat een persoon die betrokken is bij 'de regering' voor een dergelijke opdracht precies naar u komt, gezien u, behoudens uw militaire dienstplicht van 1998 tot 2000 (CGVS, p. 5), nooit direct met de regering, de politiek of de autoriteiten betrokken bent geweest. Zelf kon u bovendien hoegenaamd niet aangeven waarom deze persoon voor een dergelijke opdracht precies naar u toekwam. U verklaarde dat mensen uit uw omgeving u misschien zouden hebben voorgedragen. U had echter geen idee waarom u door uw omgeving zou zijn voorgedragen om een dergelijke opdracht uit te voeren, noch wie u zou kunnen voordragen, en u heeft zich bij uw kennissen hierover hoegenaamd niet geïnformeerd (CGVS, p. 16-18). Ten slotte kon u niet aangeven wanneer precies in juni 2010 u door Marat werd bezocht, hoewel dit incident de aanleiding vormde van uw vlucht uit uw herkomstland (CGVS, p. 17, 20). Daar deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, of op zijn minst meer interesse aan de dag zou hebben gelegd, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit gehaald.

Daarnaast blijkt dat de periode tussen uw laatste problemen en uw vlucht naar België opvallend lang was. Uw problemen begonnen op 29 mei 2010, toen u werd aangevallen door onbekende Kirgiezen die u als een persoon van Oezbeekse origine aanzagen (CGVS, p. 5, 8-9). Na uw ziekenhuisopname ten gevolge van dit geweld, werd u in juni 2010 bezocht door Marat, die wilde dat u Kirgiezen en Oezbeken, die over informatie over 'de regering' beschikken, zou aangeven, en u bedreigde toen u dit weigerde (CGVS, p. 14-18). U verklaarde dat u Kirgizië uiteindelijk in april 2011 verliet (DVZ, verklaring, vraag 35; CGVS, p. 11, 21). U stelde dat het bezoek van Marat in juni 2010 de aanleiding vormde die u tot uw vlucht naar Europa aanzette (CGVS, p. 20). Na zijn bezoek hebt u echter geen problemen meer gekend, en u verbleef tot aan uw vertrek steeds thuis (CGVS, p. 9, 10, 18, 20). U kon niet duidelijk maken waarom u dan pas in april 2011, bijna tien maanden na uw laatste problemen, uit Kirgizië vluchtte. U stelde dat u eerst nog drie maanden zou hebben moeten herstellen van uw eerder opgelopen verwondingen. Deze uitleg verschoont echter niet waarom u dan precies in uw eigen woonst verbleef, waar u ook door Marat werd bezocht (CGVS, p. 10, 14), noch waarom u pas in december 2010 - januari 2011 uw reis plande (CGVS, p. 20). Het is in dit verband merkwaardig dat slechts één bezoek van een persoon die u helemaal niet kent en nog nooit hebt gezien, die u vraagt om een u onbekende reden om voor u onbekende personen aan te geven die over voor u onbekende informatie zouden beschikken over de voormalige en de toekomstige regering, en u bedreigde toen u dit weigerde, en die u nadien nooit meer hebt gehoord of gezien, u er meer dan een half jaar later toe aanzet het land uit te vluchten. Het feit dat u uw vlucht zo lang uitstelde, doet bijgevolg ernstige vragen rijzen over de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ernstig aan.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw reisweg van Kirgizië naar België. U verklaarde dat u van Kirgizië per vliegtuig naar Moskou (Rusland) reisde. In de luchthaven in Moskou leerde u een jongeman, Sanya, kennen die uw reis naar Europa voor u regelde. Zo regelde hij voor u een valse identiteitskaart uit Oezbekistan om Europa binnen te komen. Vanuit Moskou reisde u met een bus naar België. Onderweg van Moskou naar België moest u een stukje te voet doen om grenscontroles te vermijden (CGVS, p. 11-14). U herinnerde zich echter niet meer wanneer precies u uw land bent ontvlucht (CGVS, p. 11), hoewel u op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel nog kon aangeven dat u op 21 april 2011 uit Kirgizië bent vertrokken (DVZ, verklaring, vraag 35). Daarnaast verklaarde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat u met de trein van Kirgizië naar Moskou reisde (CGVS, p. 11), hoewel u op DVZ verklaarde dat u per vliegtuig naar Moskou hebt gereisd (DVZ, verklaring, vraag 35). Toen u met uw eerdere verklaring op DVZ werd geconfronteerd, verklaarde u zowel met de trein als met het vliegtuig te hebben gereisd naar Moskou. Deze verklaring biedt echter geen afdoende uitleg die verklaart waarom u aanvankelijk enkel vermeldde met de trein naar Moskou te hebben gereisd, of waarom u op DVZ, waar u verklaarde met het vliegtuig naar Moskou te hebben gereisd, niets hebt vermeld over het gebruik van een trein (CGVS, p. 11; DVZ, verklaring, vraag 35). Daarenboven kon u niet precies zeggen vanuit welke luchthaven uit Kirgizië u hebt gevlogen, hoewel u vermoedde dat het de luchthaven 'Manas' kon geweest zijn. U kon echter geenszins aangeven waar precies de luchthaven, vanwaar u uw vlucht naar Moskou hebt genomen, ligt (CGVS, p. 11-12). U wist ten slotte niet met welke luchtvaartmaatschappij u hebt gevlogen (CGVS, p. 12). U verklaarde dat de jongeman Sanya voor u een valse identiteitskaart uit Oezbekistan regelde om Europa binnen te komen. U kende echter de geboortedatum en -plaats niet die op deze

kaart vermeld stonden. U wist evenmin op welke manier Sanya dit valse identiteitsdocument voor u had geregeld, noch of het dan wel getoond werd onderweg van Rusland naar België. Bovendien is het weinig logisch dat een dergelijke identiteitskaart, die immers niet volstaat om de EU binnen te kunnen komen, juist werd geregeld voor uw binnenkomst in Europa (CGVS, p. 7-8). Daarnaast is het uiterst opmerkelijk dat u verklaarde zich niet te herinneren of u onderweg van Kirgizië naar België al dan niet in Moskou hebt overnacht (CGVS, p. 12-13). Voorts wist u niet welke land u met de bus van Rusland naar België hebt doorkruist, hoewel u aangaf dat u geografisch gezien misschien via Polen en Duitsland hebt gereisd (CGVS, p. 12-13). U verklaarde dat u onderweg van Rusland naar België een stuk te voet hebt moeten reizen, om zo grenscontroles te vermijden. U kon echter niet aangeven waar u dan te voet bent moeten gaan (CGVS, p. 12). Evenmin kon u aangeven met wat voor een bus u van Rusland naar België ging (CGVS, p. 13). Ten slotte verklaarde u geen afspraken te hebben gemaakt met de personen die u van Rusland naar België begeleidde, indien er onderweg, aan een grenscontrole, iets mis zou lopen (CGVS, p. 14). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelke u verklaarde een ernstige vrees te koesteren, is het niet aannemelijk dat u dergelijke vage en inconsistente verklaringen aflegde over het traject en de organisatie van de reis. Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars/chauffeurs bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het daarenboven onwaarschijnlijk dat er geen concrete afspraken werden gemaakt over wat er zou moeten gebeuren in geval van controle onderweg. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehold.

U verklaarde onderweg van Kirgizië naar België niet in het bezit te zijn geweest van een geldig reisdocument en u zou onderweg nooit persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS, p. 6-7, 13). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te betreden zonder persoonlijk gecontroleerd te worden. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u zonder persoonlijke paspoortcontrole (CGVS, p. 13), de EU zou zijn binnengekomen. In dit verband is het dan ook onwaarschijnlijk dat u verklaarde geen afspraken te hebben gemaakt met de personen die u van Rusland naar België begeleidde, indien er onderweg, aan een grenscontrole, iets mis zou lopen (CGVS, p. 14). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Kirgizisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat het van u werd gestolen op 29 mei 2010 (CGVS, p. 6-7), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt nog versterkt doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het ontbreken van uw identiteits- en reisdocumenten. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw internationaal paspoort, alsook uw identiteitskaart, van u werden gestolen door de onbekende Kirgiezen die u op 29 mei 2010 op straat aanvielen (CGVS, p. 6). Op DVZ verklaarde u echter dat u uw 'nationaal' paspoort bent verloren tijdens uw reis (DVZ, verklaring, vraag 21). Toen u met uw verklaring op DVZ werd geconfronteerd, antwoordde u dat u dat toen inderdaad had verklaard, maar er niet in detail trad (CGVS, p. 6). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u op het Commissariaat-generaal een geheel andere verklaring gaf voor het ontbreken van uw identiteits- en reisdocumenten, waardoor ook deze tegenstrijdigheid overeind blijft. Op DVZ verklaarde u daarenboven dat u legaal van Kirgizië naar Rusland reisde (DVZ, verklaring, vraag 35), hoewel u op het Commissariaat-generaal verklaarde illegaal van Kirgizië naar Rusland te hebben gereisd (CGVS, p. 11). Toen u werd gewezen op uw eerdere verklaring op DVZ, gaf u aan dat met legaal reizen het bezitten van een vliegticket bedoeld kan worden (CGVS, p. 11). Deze uitleg vermag echter niet verklaren waarom u op het Commissariaat-generaal verklaarde illegaal dan wel legaal naar Rusland te hebben gereisd. Bovendien is het opmerkelijk dat u, nadat u werd bestolen op 29 mei 2010, nooit nieuwe identiteitsdocumenten hebt aangevraagd, temeer u pas in april 2011 uw land hebt verlaten. Uw verklaring, dat u daar geen tijd voor had, gezien u enkel tijd had om uw reis voor te bereiden (CGVS, p. 7), is dan ook weinig logisch. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

U verklaarde dat u op 29 mei 2010 fysiek werd aangevallen door enkele onbekende Kirgiezen, in de context van de etnische conflicten die ontstonden in de stad Osj, omdat zij dachten dat u van Oezbeekse origine was. Omwille van dit incident werd u van 31 mei 2010 tot 5 juni 2010 opgenomen in het stedelijke ziekenhuis in Bishkek waar u aan uw verwondingen werd verzorgd, en waar u tevens een medisch attest van voorlegt (CGVS, p. 5, 8-9). Dat u werd aangevallen door enkele Kirgiezen in de context van de etnische spanningen die zich in deze periode in Kirgizië manifesteerden, en dat u omwille hiervan in het ziekenhuis belandde, wordt niet betwist. In het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn er echter goede redenen om aan te nemen dat u actueel,

ingeval van terugkeer naar Kirgizië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat er omwille van de strijd tegen Chinees-Oeigoerse militante organisaties weliswaar een negatieve beeldvorming is van Oeigoeren in Kirgizië die in bepaalde omstandigheden aanleiding kan geven tot discriminatie op het vlak van tewerkstelling en huisvesting. Maar dit heeft zich, hoewel er in juni 2010 door het interetnisch geweld tussen Kirgiezen en Oezbeken tijdelijk een verhoogde spanning was waarbij tevens dreigementen door onbekenden werden geuit ten aanzien van Oeigoeren, niet vertaald in systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oeigoeren. Er kan actueel bijgevolg niet gesteld worden dat Oeigoeren, louter omwille van hun etnische origine of toebehoren tot deze gemeenschap, een gegronde vrees dienen te koesteren om vervolgd te worden in Kirgizië. Daarnaast blijkt uit uw individuele verklaringen dat het slechts een éénmalig incident betreft, dat u de personen die u hadden aangevallen nadien nooit meer hebt gezien, en dat u nadien geen problemen van deze aard meer hebt gekend (CGVS, p. 9). Voorts is het opmerkelijk dat u, hoewel u zelf door een procureur van de politie naar aanleiding van dit incident werd benaderd om een klacht te laten registreren, dit weigerde te doen. U verklaarde dat u geen klacht wilde indienen, daar u niets openbaar wilde maken gezien u net wilde onderduiken. U bent hierna echter niet ondergedoken (CGVS, p. 9-10). Ten slotte bent u pas bijna een jaar later het land ontvlucht (CGVS, p. 11, 20-21), wat de ernst van uw vrees voor vervolging met betrekking tot uw etnische origine en uw uiterlijke kenmerken in de context van de etnische spanningen in Kirgizië, omwille van dit incident, ondermijnt.

U sprak ten slotte van een rechtszaak over het gebruik van zwart geld door manager(s) van een fitnessclub waarin u einde 2009 – begin 2010 werd opgeroepen als getuige. U werd in deze zaak, die inmiddels is afgesloten, niet in beschuldiging gesteld, noch berecht. U werd als getuige wel lastig gevallen, totdat u een advocaat inschakelde. Aangezien u aangaf dat u geen problemen meer kende nadat deze rechtszaak was afgesloten, maakt u niet aannemelijk dat u omwille van deze zaak nog problemen zou kennen in geval van terugkeer naar uw land (CGVS, p. 18-20). Zij bovendien opgemerkt dat u over deze rechtszaak niets hebt vermeld bij DVZ (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5).

Uit voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en uw diploma universitair onderwijs met bijhorende attesten), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Verzoeker herhaalt zijn vluchtrelaas met name dat hij werd aangevallen omdat hij op een Oezbeek lijkt ingevolge zijn uiterlijke kenmerken waardoor hij in het ziekenhuis diende te worden opgenomen. Hij stelt dat hij verkoos geen klacht neer te leggen teneinde zichzelf niet verder in gevaar te brengen. Hij vervolgt dat hij echter bezoek kreeg van een zekere Marat die hem vroeg om verklaringen af te leggen omtrent diverse etnische groepen en personen. Verzoeker stelt dat hij dit weigerde te doen en besloot zijn land te ontvluchten. Verzoeker is het niet eens met de motivering van de bestreden beslissing waarin wordt aangegeven dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat hij actueel, in het geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, niet meer het onderwerp van vervolging zal uitmaken in de zin van de vluchtelingenconventie. Verzoeker stelt dat overeenkomstig artikel 48/3, § 5 van de vreemdelingenwet, het bij de beoordeling van de gegrondheid van de vrees voor vervolging, niet uitmaakt of hij in werkelijkheid raciale kenmerken vertoont die aanleiding geven tot vervolging indien deze kenmerken hem door de vervolger worden toegeschreven. Hij benadrukt dat alhoewel hij geen Oezbeek is, hij in Kirgizië als een Oezbeek beschouwd wordt.

Lezing van de omstandig gemotiveerde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakt duidelijk dat er geen geloof wordt gehecht aan het asielrelaas van verzoeker, noch aan zijn reisweg. Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel poging onderneemt om de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Wat betreft de aanval waarvan hij het slachtoffer werd in de context van de etnische conflicten in de stad Osh, wordt deze aanval inderdaad niet in twijfel getrokken. Noch wordt betwist dat verzoeker hierdoor diende te worden opgenomen in het ziekenhuis. Evenwel motiveert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het volgende:

"In het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn er echter goede redenen om aan te nemen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Kirgizië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat er omwille van de strijd tegen Chinees-Oeigoerse militante organisaties weliswaar een negatieve beeldvorming is van Oeigoeren in Kirgizië die in bepaalde omstandigheden aanleiding kan geven tot discriminatie op het vlak van tewerkstelling en huisvesting. Maar dit heeft zich, hoewel er in juni 2010 door het interetnisch geweld tussen Kirgiezen en Oezbeken tijdelijk een verhoogde spanning was waarbij tevens dreigementen door onbekenden werden geuit ten aanzien van Oeigoeren, niet vertaald in systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oeigoeren. Er kan actueel bijgevolg niet gesteld worden dat Oeigoeren, louter omwille van hun etnische origine of toebehoren tot deze gemeenschap, een gegronde vrees dienen te koesteren om vervolgd te worden in Kirgizië. Daarnaast blijkt uit uw individuele verklaringen dat het slechts een éénmalig incident betreft, dat u de personen die u hadden aangevallen nadien nooit meer hebt gezien, en dat u nadien geen problemen van deze aard meer hebt gekend (CGVS, p. 9). Voorts is het opmerkelijk dat u, hoewel u zelf door een procureur van de politie naar aanleiding van dit incident werd benaderd om een klacht te laten registreren, dit weigerde te doen. U verklaarde dat u geen klacht wilde indienen, daar u niets openbaar wilde maken gezien u net wilde onderduiken. U bent hierna echter niet ondergedoken (CGVS, p. 9-10). Ten slotte bent u pas bijna een jaar later het land ontvlucht (CGVS, p. 11, 20-21), wat de ernst van uw vrees voor vervolging met betrekking tot uw etnische origine en uw uiterlijke kenmerken in de context van de etnische spanningen in Kirgizië, omwille van dit incident, ondermijnt."

De informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing bevindt zich in het administratief dossier. Het is een document daterend van 19 januari 2012 betreffende de situatie van Oeigoeren in Kirgizië. In deze informatie wordt verwezen naar de gebeurtenissen in Osh in juni 2010, doch tevens blijkt uit ditzelfde document dat er verbetering is in de relatie tussen Kirgiezen en Oeigoeren. Zo werd er onder meer een werkgroep van experts opgericht met het uitwerken van een plan om de interetnische relaties te verbeteren en wordt de etnische harmonie gepromoot via de staatszender. Tevens werd er een ontwerpdocument inzake etnisch beleid en de consolidatie van de maatschappij goedgekeurd evenals een actieplan 2011-2015. De president werd opgeroepen om toezicht uit te oefenen op de initiatieven en werd hem geadviseerd wetten aan te nemen gebaseerd op dit document. Nergens blijkt uit de informatie van het dossier, noch uit de verklaringen van verzoeker dat er op heden nog steeds sprake is van aanhoudende etnische conflicten zoals er geweest zijn in juni 2010. Zoals ook aangegeven wordt in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker ook slechts éénmaal werd aangevallen en dat het dus een éénmalig incident betreft. Verder wijst de commissaris-generaal er op dat verzoeker toch nog één jaar in zijn land verbleef alvorens te vluchten, zodat de ernst van zijn vrees ondermijnd wordt. Uit het geheel van de aangehaalde motivering lijkt het niet kennelijk onredelijk te stellen dat er geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Door het louter herhalen van zijn asielrelaas en daarbij aan te geven dat hij het niet eens is met de beoordeling van zijn asielrelaas en enkel een deel van de concrete motivering te citeren, toont verzoeker niet aan dat er sprake is van een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Zoals uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt, maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij omwille van zijn ras of de raciale kenmerken die hij vertoont actueel een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker is het niet eens met de motivering van de bestreden beslissing en stelt dat hij te maken heeft met een bedreiging op zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker spreekt van willekeurig geweld, terwijl artikel 48/4 van de vreemdelingenwet de term willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict hanteert. *In casu* is er geen sprake van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont dit alleszins niet aan.

Zoals hiervoor reeds werd besproken, wordt niet betwist dat verzoeker het slachtoffer is geweest van geweld op zijn persoon inzake een etnisch conflict. Er wordt verder echter aangegeven dat er geen actueel gevaar meer is en hiervoor wordt verwezen naar concrete informatie die haar grondslag vindt in het administratief dossier. Op deze gronden besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in het geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zal lopen op ernstige schade ingevolge willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Met zijn summier betoog maakt verzoeker geen schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU